

og i Lovforslaget til Gavnst for de privilegerede og de større Godsejere. (Berg: Det har jeg ikke sagt noget om). So, det sagde netop det ærede Medlem, han udtalte, at Ministeren svarede ikke paa alle Spørgsmaal, men ventede paa den Støtte, som han ogsaa fik af Ordføreren. (Berg: Ja, det sagde jeg). Det glæder mig at høre, at jeg ikke har gjort det ærede Medlem uret. Jeg vil da sige det ærede Medlem, at de Forslag, som her foreligge, ere ikke mine, men Udvalgets, og det ærede Medlem vil næppe have overset, at blandt det Flertal Medlemmer, der har stillet et af de Endringsforslag, som det ærede Medlem har saa overordentlig meget imod, findes Navne paa to ærede Medlemmer, der tilhøre den Side, som det ærede Medlem staar i Spidsen for, og derfor var jeg berettiget til at tro, at det ærede Medlem vilde være tilfreds med, at man har taget Hensyn til disse Medlemmers Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa Forhandlingerne i Udvalget, men efter den Anledning, der er givet mig, tror jeg at turde sige, at der var meget delte Meninger om den foreslaaede Skala, idet et Mindretal mente, at man skulde blive ved den bestaaende Ordning, hvorefter Amtsrådene selv afgøre, hvorledes Regulativerne skulle affattes. Men vi have af særligt Hensyn til Repræsentanterne for det ærede Medlems Gruppe ikke været uwillige til at tiltræde deres Forslag, men saa maa det ærede Medlem sandelig ikke komme med Sigtelse om, at jeg har gjort mig til Tolk for de store Godsejere og for de privilegerede. Det tilbageviser jeg. Jeg kommer derefter til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig i sit sidste Foredrag, nemlig hvorfor Udvalget ikke har optaget den Tanke, som Ministeren har udtalt, at lade Snekastningsarbejdet udføre ved Licitation eller Aftordarbejde. Dertil skal jeg svare, at det er fordi Udvalget tror, at det vilde være meget upraktisk. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig den Tanke udført i Praksis. Vil det ærede Medlem, at man om Sommeren skal holde Licitation for muligt kommende Snekastningsarbejde om Vinteren? Jeg veed ikke, om det ærede Medlem tænker sig Muligheden af noget saa upraktisk, thi det vilde let føre til, at de, der paatog sig det, enten vilde tjene alt for meget, naar der ingen Sne kom om Vinteren, eller vilde blive forfordelte, naar der faldt megen Sne. Det gaar næppe an at holde Licitation over Snekastning som over at slaa Sten, levere Brænde og Løv o. desl., thi der kan man overse, hvad man forpligter sig til. Og mener det ærede Medlem, at man skal holde Licitation, naar

Sneen er falden, saa kan man maasse faa Lov til at sidde længe i Snekriverne, og det kan blive vanskeligt for Folk at komme igennem, ja, Sneen kan ligge saa stærkt og Bejene blive saa usarbare, at det endog kan blive meget vanskeligt at faa afholdt en Licitation, idet de, der ville gøre Bud, ikke kunne komme frem. Derfor har Udvalget, som sagt, været utilbøjeligt til at optage denne Tanke, men det er en Selvfølge, at da Tanken nu er bleven udfastet her paany, skal den blive gjort til Genstand for velvillig Overvejelse i Udvalget. Naar det ærede Medlem for syntes at tvivle om, hvor vidt hans Tanker hørte med ind under min Udtalelse om at tage de fremsatte Bemærkninger under Overvejelse, beklager jeg, at jeg ikke har nævnt ham som et Medlem, der specielt skulde tages Hensyn til. Jeg har udtalt, at de Tanker, der ere fremsatte af de ærede Medlemmer, skulle blive Genstand for Overvejelse i Udvalget, og mere kan det ærede Medlem virkelig ikke forlange,

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: (Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning. (Berg: Ja). Det ærede Medlem har da Ordet.

Berg: Den ærede Ordfører sølte sig meget trænket over, at jeg havde ytret, at Ministeren var gaaet udenom Skovstydspørgsmaalet og villet hjælpe paa de større Hartkornsejere og at han havde overladt Forsvaret derfor til den midlertidige Ordfører. Men det er jo et Faktum. Den ærede Ordfører opfandt den nye Dækning for Ministeren, at Udvalget ikke kunde paaligne Skovstylden og derfor havde maattet hjælpe sig paa den Maade. Jeg priser de Medlemmer af Udvalget, som den ærede Ordfører stegede til, at de, uagtet de vare et saa lille Mindretal, dog ere komne saa vidt som Forslaget under Nr. 9 om Skalaen viser, thi det er virkelig et Fremskridt. Men nu gaar jeg videre: jeg henvender mig til hele Udvalget, Høje og Venstre og siger: Nu ere I komne saa vidt, men det er langt fra nok. Det er fuldstændig logisk. Jeg glæder mig over, at de ærede Medlemmer, da de saa deres Magtløshed, ikke stillede et Forslag, som straks vilde være blevet afvist, men i alt Fald kom ind paa den rette Vej og fik Udvalget med paa den Vej, thi komme vi til tredje Behandling, kunne vi gaa videre. Derjom de have søgt Raadgivere udenfor Udvalget og fulgt deres Raad, saa vil jeg sige, at ifølge deres Stilling i Udvalget er det et vist Raad, de have fulgt,